

СВЕТОСАВНИК

No 115 / Sept. 2015
PP 100018012

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

У ОВОМ БРОЈУ

ВИДОВДАН У ГРИНЗБАРИ 2015.
СЛАВА КСС "ОГЊЕНА МАРИЈА" 2015.

БУДУЋИ ПЛАНОВИ ЗА НАШУ ЗАЈЕДНИЦУ
НАЈАВА: 17, САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Иринеја

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божии, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује свештеник, протонамесник Владислав Шиповац
Техничко уређивање и графички дизајн - Раде Берак

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

СУБОТОМ од 10:00 од 13:00 за ученике од Прег до 4. разреда
Наставница: **Татјана Георгиевски**

ФОЛКЛОРНА ГРУПА – АВАЛА

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

18:30 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

Учитељи српских игара: **Јадранка Дивљан и Лука Јеремић**

За више информација, назовите **Марушку Батаковић** на **0402 025 344**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО

Српски Пензионери се састају сваког другог четвртка.

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали.

За више информација, назовите **Пени Ковачевић** на **(03) 9489 5914**

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите:

Вула Стефановић на **0414 875 997**

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

Сваке недеље и празника у 10 сати пре подне

Свештеник о. Владислав Шиповац

Parish Priest: Rev Fr Vladislav Sipovac: 0411 749 516

212-226 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088

(03) 9432 3048 | vladisipovac@hotmail.com | www.soc.org.au

Председник ЦО: Јово Драгић 0405 441 653

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ

Сваких 10-15 минута, **Smart Bus 901** стаје испред наше цркве
у оба правца (to: Melb Airport | to: Frankston).

Од железничке станице **Greensborough** до наше цркве за само 4 минута.

Bus 901 повезује цркву са насељима: Epping-South Morang и Eltham-Doncaster.

СЛОВО СВЕШТЕНИКА

Драги парохијани,

Част ми је да Вас све поздравим у ове дане по Крстовдану, када и ми као Црква Христова се радујемо као некада царица Јелена која је пронашла Крст Господњи, символ Његовога страдања, а тиме и наше победе и спасења.

Сваки од нас, драга браћо и сестре, је позван да храбро сведочи своју веру православну и име српско, као што су то чинили наши преци у много тежим условима и кроз многе векове. Нама је то данас много лакше, али одговорност је иста. Да сачувамо нашу веру православну и име српско.

Вођени тиме, на недавној скупштини наше црквене општине, донесена је одлука да се израде планови за ново здање на нашем имању, у чијем склопу ће бити:

- Три повеће школске учионице
- Већа просторија за будуће учионице и играоница за децу
- Парохијска канцеларија
- Кухињица, остава, WC
- Степениште и лифт
- Трособан стан за новог ђакона

Почетни цртежи се налазе на 18. страници, које је израдио признати архитекта Саша Јојић, коме се захваљујемо. Позивам Вас, драги парохијани, да погледате дате цртеже и да се укључите у овај важан пројекат за будућност наше заједнице. Као што често каже наш Владика Иринеј, „Ако нам деца нису садашњост, неће нам бити ни будућност.“

о. Владислав Шиповац

Dear parishioners,

It is my honour to greet you all in these days following the feast of the Holy Cross, where we rejoice as the Empress Helen did when she found the Holy Cross, this symbol of Christ's suffering, but to us a symbol of victory of life over death.

Every one of us, dear brothers and sisters, I called upon to bravely bear witness of our Orthodox Christian faith and our Serbian heritage, as our forefathers and mothers did for centuries under difficult circumstances. It is much easier for us today, but the same is asked of us: To preserve and live our Orthodox faith and Serbian heritage.

Following this, at our recent church annual meeting, a decision was made to prepare and finalise plans for a new project and building on our church grounds, which will include:

- Three larger school classrooms
- Larger room for future classrooms and kid's play area
- Parish office
- Kitchenette, storage and WC
- Staircase and lift for disabled
- 3-bed. townhouse for new deacon

Initial scetches can be viewed on page 18 which were prepared by our reputable architect, Sasha Jojic, to whom we are grateful. I invite you, dear parishioners, to take a look at these plans and to get involved in this most vital of projects for our community. To quote our dear Bishop Irinej, "If our children are not become our today, they will not be a part of our future."

Fr Vladislav Sipovac

ALL WELCOME!

17TH SERBIAN FOLKLOR SAVOR

3 – 4 OCTOBER 2015

St Sava - Greensborough

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!

17. САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА

3 – 4 ОКТОБАР 2015.

Св Сава - Гринзбара

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

С Е П Т Е М Б А Р

Недеља 27. **Воздвижење Часног Крста – Крстовдан**
Св литургија у 10 (*дан строгог поста*)

О К Т О Б А Р

Недеља 4. Св литургија у 10 (**17. Сабор Српског Фолклора**)

Субота 10. Св литургија у 9, и општи парастос – **Задушнице**

Недеља 11. Св литургија у 10

Недеља 18. Св литургија у 10

Недеља 25. Св литургија у 10

Уторак 27. **Преподобна мати Параскева – Св Петка**
Св литургија у 10, резање славских колача од 9:00

Субота 31. **Св апостол Лука | Св Петар Цетињски**
Св литургија у 10, резање славских колача од 8:30

Н О В Е М Б А Р

Недеља 1. Св литургија у 10

Субота 7. Св литургија у 9, и општи парастос – **Задушнице**

Недеља 8. Св литургија у 10 (*Св вмч. Димитрије – Митровдан*)

Недеља 15. Св литургија у 10

Понедељак 16. Св литургија у 10 (*Ђурђиц*)

Субота 21. **Свети архангел Михаило – Арханђеловдан**
Св литургија у 10, резање славских колача од 7:30

Недеља 22. Св литургија у 10

Петак 27. (*Почетак Божићног поста*)

Недеља 29. Св литургија и причешће у 10

Д Е Ц Е М Б А Р

Петак 4. **Ваведење Пресвете Богородице**
Св литургија и причешће у 10

Недеља 6. Св литургија и причешће у 10

Недеља 13. Св литургија и причешће у 10

Субота 19. **Св Николај Чудотворац, арх. Мирликијски**
Св литургија у 10, резање славских колача од 7:00

Недеља 20. Св литургија и причешће у 10 (*Детињци*)

Чет, пет, суб ДЕЧИЈЕ ЛЕТОВАЛИШТЕ У ЦРКВАМА МЕЛБУРНА И У
24, 25 и 26. МАНАСТИРУ СВЕТОГА САВЕ У ИЛАЈН

Недеља 27. Св литургија и причешће у 10 (*Материце*)

Ј А Н У А Р (2016.)

Недеља 3. Св литургија и причешће у 10 (*Оци*)

СПАСИ БОЖЕ НАРОД СВОЈ И БЛАГОСЛОВИ НАСЛЕЂЕ ТВОЈЕ!

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

SEPTEMBER

Sunday 27th **Exaltation of the Precious and Life-giving Cross**
Holy liturgy at 10am (*strict fasting day*)

OCTOBER

Sunday 4th Holy liturgy at 10am (**17th Sabor of Serbian Folklore**)

Saturday 10th Holy liturgy at 9am, then parastos – **Memorial Saturday**

Sunday 11th Holy liturgy at 10am

Sunday 18th Holy liturgy at 10am

Sunday 25th Holy liturgy at 10am

Tuesday 27th **Venerable Mother Paraskeva – St Petka**
Holy liturgy at 10, blessing of slava bread from 9:00

Saturday 31st **St Luke the Apostle | St Petar of Cetinje**
Holy liturgy at 10, blessing of slava bread from 8:30

NOVEMBER

Sunday 1st Holy liturgy at 10am

Saturday 7th Holy liturgy at 9am, then parastos – **Memorial Saturday**

Sunday 8th Holy liturgy at 10am (*St Demetrios the Great Martyr*)

Sunday 15th Holy liturgy at 10am

Monday 16th Holy liturgy at 10am (*Djurdjic*)

Saturday 21st **Synaxis of the Holy Archangel Michael**
Holy liturgy at 10, blessing of slava bread from 7:30

Sunday 22nd Holy liturgy at 10am

Friday 27th (**Beginning of the Nativity Fast**)

Sunday 29th Holy liturgy and communion at 10am

DECEMBER

Friday 4th **The Entry into the Temple of the Most Holy Theotokos**
Holy liturgy and communion at 10am

Sunday 6th Holy liturgy and communion at 10am

Sunday 13th Holy liturgy and communion at 10am

Saturday 19th **St Nicholas the Wonderworker of Myra in Lycia**
Holy liturgy at 10, blessing of slava bread from 7:00

Sunday 20th Holy liturgy and communion at 10am (*Serb. Children's Day*)

Thurs, Fri, Sat. CHILDRENS SUMMER CAMP AT OUR CHURCHES IN
24th, 25th & 26th MELBOURNE AND AT THE ST SAVA MONASTERY IN ELAINE

Sunday 27th Holy liturgy and communion at 10am (*Serb. Mother's Day*)

JANUARY (2016)

Sunday 3rd Holy liturgy and communion at 10am (*Serb. Father's Day*)

O GOD SAVE YOUR PEOPLE AND BLESS YOUR INHERITANCE!

О КРСТОВДАНУ

ЦАРСКА ПОБОЖНОСТ

ЛИК ЦАРА КОНСТАНТИНА ПО ЈЕВСЕВИЈУ КЕСАРИЈСКОМ

Писац *Живота цара Константина*, као главну тему, кроз читаво своје дело провлачи мотив побожности императора Новог Рима. Он указује не само на интиму цара, везану за његову личну побожност или верско уверење, него овим изразом подразумева делање цара Константина као јавне личности, оне од чијих дела зависи благостање читаве империје.

Побожност цара се тако огледа у чињеници да је он обновио Римско царство, основао Нови Рим. Цар своје трупе учи побожности, и тиме утиче да буду победоносне. Будући да је посвећен истинском Богу, побожност цара Константина уводи златно доба просперитета и благостања. Док су ранији цареви, они који су пропали, и који нису делали у сладу са побожношћу, рушили цркве, палили свете књиге, забрањивали окупљање епископа, цар Константин, ради супротно. Он обнавља и подиже хришћанске светиње, тражи преписе светих књига, сазива саборе. Цар Константин је пример који потврђује да из побожности произилази успех. По Јевсевију, слично теолозима просперитета, Бог награђује оне који га поштују.

Слично, цар Константин је описан као *мученик*, односно онај који сведочи хришћанску веру. Он је истрајан у молитви, чита Свето Писмо, проповеда Христа дворској свити. Његова побожност се огледа у низу закона које је донео зарад

добробити читаве екумене. Он ради на јединству Цркве као Тела Христовог на земљи. Као што је Шатор састанка пратио Израиљце у њиховом победоносном маршу ка Светој Земљи, тако је и царску војску у њеним походима пратио шатор молитве, где су сви могли уздизати молитве једином Богу. Цар Константин, у својој побожности, овим изображава пророка Мојсија. Више од овога, Јевсевије Кесаријски доноси да је цар Константи био истински аскета. Поред молитве, често је упражњавао пост и овим потврђивао своју побожност.

Произилази да побожност цара и власти има далекосежне последице и да је царска побожност један значајан политички акт. Не чуди да су каснији цареви како Истока тако и Запада, настојали да себе представе као нове „Констанине“, и да своју власт на земљи представе као ону која је под протекторатом самога Бога.

Реторика везана за лик цара Константина прати и данашње политичаре, поготову у годинама које су везане за прославу Миланског едикта. У којој мери данашњи политичари изображавају цара Константина, најбоље суди дело Јевсевија Кесаријског, којег је, као најранијег представника политичке теологије превео са руског на српски језик владика Гаврило, још давне 1871. године.

Ђакон др Небојша Тумара

ВАСКРСЕЊЕ – ОБНОВА ЖИВОТА**НАЈРАДОСНИЈИ ДОГАЂАЈ У НОВИЈОЈ ИСТОРИЈИ ХЕРЦЕГОВИНЕ****ОСВЕЋЕНА ЦРКВА У ПРЕВИЛОВЦИМА**

Један од најтежих злочина који се у II свјетском рату десио над српским народом у Босни и Херцеговини јесте усташки покољ житеља села Пребиловци, у првим данима августа 1941. године. Комунистичке власти, погрешно вјерујући да мукли заборав може имати снагу излечења, нису биле склоне отворати простор говорењу о овом и о многим другим злочинима.

Пребиловачке жртве извађене су из јама 1991. године и тада је направљена спомен-костурница, коју су припадници ХВО минирали већ идуће године.

Ове године довршено је обнављање спомен-костурнице, те изградња Храма Васкрсења Христовог, па је обиљежавање тог догађаја одржано 8. августа, 2015.

О томе и о другим темама преносимо разговор са Његовим преосвештенством епископом захумско-херцеговачким и приморским Григоријем, који је зачетник идеје о изградњи храма и који је најзаслужнији за дух ове свечаности.

Одакле идеја да се Пребиловци обиљеже на другачији начин и да се одступи од начина на који се протеклих деценија говорило о стратиштима и мјестима покоља? Одакле је дошао тај позив „Дођите у бијелом, да славимо живот“, толико различит од позива претходних деценија?

Идеја извире из саме суштине предања историје мучеништва. Све источне религије имају један нарочит однос према мученицима, чак би се могло рећи да су утемељене на мучеништву. Међутим, оно што сам примијетио, јесте да мученици никада нису имали осветнички карактер и да никада нису тражили освету. Само захваљујући томе

било је могуће да мучеништво постане славно. У сваком другом случају оно би било извор нових сукоба. Први хришћани градили су цркве на гробовима мученика и тиме су хтјели да покажу да они не вјерују у смрт него у живот. А шта подразумијева вјера у живот? Прије свега то да ни по коју цијену не желимо да одуземо живот него да свему што је око нас дарујемо живот, онолико колико можемо. Ако вјерујемо да је Бог сами живот и да је извор живота и ако вјерујемо да Он све надахнује животом, онда и наше живљење треба да буде по слици и прилици Божјој, те да се и ми трудимо да надахнујемо живот.

Давање значаја ономе ко је био против живота и ко га је уништавао, не доприноси животу. Тиме смо се водили када смо хтјели показати да је у Пребиловцима важна слава а не освета. То није било лако, јер је људској природи, боље рећи слабости људске природе, осветнички менталитет просто природен и у њу уграђен. Како смо покушали да се боримо против тога? Архитектуром, сликарством и ријечима којима смо се обраћали људима. До те мјере да се пазило о свакој ријечи, па је било чак и идејних и вербалних сукоба са онима који су покушали да нас скрену са тог пута.

Резултат је био изнад нашег очекивања, не знам да ли сте примјетили да тамо није било никаквих застава, транспарената, шајкача, кокарди, беџева... што је до сада била уобичајена иконографија и код Срба и код Хрвата. Не знам колико тога има код Бошњака, али погледајте у Bleiburgу људе у усташким униформама, а ако сте гледали нека српска обиљежавања, онда сте видјели четничка обиљежја, махање заставама, транспарентима... Није се било нимало лако изборити с

тим, али након што смо успјели, сви они који су били тамо били су, најблаже речено, захвални. Ми смо били захвални Богу, а што је најважније, имам утисак да су нам и сами мученици били захвални, зато што нису поново претворени у штап у нечијим рукама, него су били оно што јесу – мученици који су својом вјером у живот побједили оне који су били против живота и који су их убијали. И то је тај узвишени смисао и та тајна – да је побједа у рукама оних који су били слабији и да се Божја моћ показала у немоћи. Међутим, остаје питање како и зашто смо то заборавили у протекло вријеме и зашто смо од таквих догађаја правили нешто супротно од оног што су они морали бити?

Шта данас значе Пребиловци?

Пребиловци и црква у Пребиловцима данас су све супротно од онога што их је узроковало и зато је овај догађај тако срећно завршен. Они никада не би смјели бити оно што је проузроковало тај злочин. Церемонија у Пребиловцима један је од најрадоснијих догађаја у нашој новијој, да је тако назовем, херцеговачкој историји.

Искусство нас учи да политичари не могу мирити народе, већ да то могу чинити институције које баштине национални дух, попут вјерских заједница и националних академија. Уочавамо, међутим, да је реторика из врхова вјерских заједница данас углавном окренута животу, али секуларне институције још увијек као да су урођене у реторику дведесетих. Шта се може учинити па да цивилне институције изађу из својих идеолошких окова и направе искораке какве су вјерске заједнице већ направиле?

Имали смо три димензије у обраћањима, једна је црквена, друга је политичка и трећа национално-културна. Изван званичног дијела програма неки су људи говорили веома занимљиво и штета је што то јавност није имала прилику да чује, један Јеврејин и један сликар из Грчке који је радио иконопис. Оно што ја мислим да је проблематично са нашим национализмима, са нашим политикама, а чега у вјери не би смјело бити ни у примјесима, јесте идеологија. Ако најсвјетлију идеологију присвојите само за себе и за своју заједницу, ви сте у проблему да неког другог повриједите. Зато за цркву идеологија мора бити стране тијело, нешто што ни по чему не смије бити органско. Сваки идеолошки набој мора бити одстрањен. И у том смислу, једино тад можемо да говоримо а да то не буде опасност за нове сукобе. Шта се догађа са националним, да кажемо, оцима, лидерима, код којих би најмање тога требало бити? Кад се идеологија увуче у човјека, она постаје страст, кад постане страст, она постаје и опасност. И у том смислу је врло тешко борити се против идеологије. И ја сам очајан кад уназад погледам и самога себе, чак и најмање себе зато што сам имао такве учитеље без којих сам не бих могао одолити том искушењу, колико је идеологије ушло у цркву, у нашу нацију, колико је идеологије ушло у културу. Култура не може бити идеолошка, као ни црква, то не може бити ни било која умјетност, поезија, сликарство... Међутим, као што знате, један од најпросвјетленијих

народа, њемачки, није одолео томе и почетком XX вијека доживио је такав суноврат од кога се и данас опоравља.

Сједите у међурелигијском вијећу. Колико вјерске заједнице могу помоћи једна другој у проналажењу одговора на питања која стварност поставља пред све нас? И какви су данашњи односи између Исламске заједнице и Српске православне цркве, двије вјерске заједнице које баштине најтрауматичнија искуства из новије историје?

То је једно од најчешћих питања, на које дајем најслабије одговоре. Једноставан одговор је следећи – односи су добри у оној мјери у којој ми заиста вјерујемо у оно што проповиједамо. Уколико ту постоје друге примјесе, наша брига за нацију, државу, за историјски и културни развој, за економију... врло лако упаднемо у замку затварања у свој тор и не можемо оног другог да сагледамо у потпуности. Али кад помињете ИЗ и СПЦ, неко ми је причао да постоји некакав запис гдје чувени Benjamin Kállay упозорава неке људе да би требали да спријече врло интензивно и опасно дружење и приближавање православних и муслимана у БиХ, као и то да се мора радити на њиховом разједињавању, јер се они понашају као да су и даље један народ. Тај запис ваљда постоји иако га ја нисам читао, већ ми га је неко цитирао. Ако не постоји онда ми је жао, али знам да постоје људи који тако мисле и раде и да је то врло опасно. Е сад, с друге стране, ми смо неки људи који читају свете књиге, тумачимо их и разумијевамо, али још је Достојевски говорио да се диви свјетлосним висинама своје душе, али и да је запрепаштен пред њеним тамним

дубинама. Тако је са сваким од нас, некад можемо да се задивимо узвишеној и просвијећеној свјетлости нечијег ума и срца, а да исти тај човјек у себи може да носи неке мрачне и тамне дубине и то никад не треба заборавити кад се ради о људима. Тако да је једна општа оцјена увијек помало склиска и несигурна. Да сад кажемо да су нам односи баш дивни, а да сутра видимо те људе како се држе за врат. Једна несигурност у тим односима је, мислим, поштена и праведна и они управо на том основу добро функционишу. Ми ходамо као дјеца чији је корак још увијек несигуран. И у том смислу то је добро, јер не глумимо неке људе који су превазишли све разлике, али у односу на друге наше различитости помаже то што ми имамо јасније дефинисане те вјерске идентитете. У политичара је, као што можемо да видимо, то сасвим флуидно, зависи од године до године, од избора до избора. Мијењају се правци кретања, идеје о животу и смрти, као и оне о дневнополитичким питањима. То понекад зависи чак и од коалиционих партнера, а не само од унутрашњих кретања унутар једне политике. Ту је зато још проблематичније да говоримо о неком јасном, истинском помирењу.

На једном од својих посљедњих предавања говорили сте о затвореним херцеговачким онтологијама, о томе колико је blasphemично затварање пред другим. У Требињу се то и осјети, оно је отвореније него неки други градови унаоколо. Шта се још може учинити да Требиње постане још отвореније и да потакне друге на ту отвореност?

У слабост људске природе, у њену смртност, уграђена је та потреба да се затвори, да се зачури или да се опточи некаквим оклопом као корњача и да се споро креће јер вјерује да јој је то једини начин опстанка. Међутим, ради се о томе да у данашње вријеме, а тако је вјероватно било у сва времена, затвореност неминовно води смрти, у стагнацију, а стагнација опет у пропадање. Дакле, отворена онтологија подразумеујева начин постојања у истини, гдје сагледаваш себе истинито. То јест, упрошћено говорећи, сагледавање да ниси ни најбољи ни најљепши ни најпаметнији, те да постоје други људи који имају квалитете које ти немаш. Тек у заједници и сусрету са тим другим људима, ти можеш да се оплемењујеш и да твоје слабости не остану слабости, него да се преточе у врлине. У том смислу отвореност подразумеујева неку врсту самоспознања. Зашто људи најчешће неће да се отворе? Управо због тога што немају никакво самопознање и не приступају себи као слабом и смртном човјеку, него полазе од става – ја сам ту да бих живио, а други је мој непријатељ и ту је да ме угрожава. А ја мислим и вјерујем да је то права хришћанска онтологија, да други није моја опасност, други је мој живот, други је извор мог постојања, моје истинско ја. Он је уствари мој извор живота. Али не други Србин, Требињац, Херцеговац, него универзално други, други Човјек. На тај начин посматрајући ствари, Требиње је заиста лијепо ових година, чујемо ту разне језике, видимо људе разних боја. Томе наравно доприноси и положај, близина Дубровника, Херцег-Новог, Будве, Мостара... Али људи имају један урођени, да тако кажемо, животињски инстинкт, они просто осјећају да ли је простор у који су ушли добронамјеран или није. У том смислу је чињеница да овдје долазе људи из читавог свијета, Русије, Турске, Кореје..., упркос још увијек компликованим, несређеним и уским границама, један велики и афирмативан знак за нас. Али то не значи да треба да се престанемо борити за ту отворену онтологију. Јер човјек је по дефиницији склон затвореној

онтологији и он ће врло брзо да се затвори уколико му стално не куцкамо по том његовом оклопу и не говоримо му – изађи, не бој се. То је један од основних задатака онога што ја зovem мојом теологијом, мојом проповиједи. Наравно, бити отворен много је теже на личном плану него бити затворен. Јер онда си такав какав јеси а не онакав каквим се представљаш. И зато се људи најчешће затварају и бивају нешто друго. Али не постају испуњени у смислу сопственог идентитета, него су у тој својој чаури опет несрећни.

Двадесети је вијек као императив наметнуо посвемашње одвајање вјере од државе и цивилних послова. Искуство је, међутим, показало да секуларитет не може понудити људима одговоре на битна питања и данас свједочимо повратку вјере на велика врата у јавни живот. Како избећи искушења на том путу и вратити вјеру у политику, доживљену као аристотелијанску категорију, а при том се не вратити у средњи вијек, већ остати вјеран цивилизацијским тековинама које су се потврдиле као ваљане?

Мада ми је филозофија драга, у одговору на ово питање ћу се позвати на књижевност. У посљедње вријеме прочитао сам једну књигу, а другу управо дочитавам, двојице занимљивих писаца. Један је Исланђанин Stefánsson, са својом књигом Небо и пакао, која је на мене оставила веома дубок утисак, а друга је ова познатија, Франзенова Слобода. Они причају о најбаналнијим стварима, о томе како људи живе, о најобичнијим људима и породицама, било да су на Исланду или у Америци. Ако су на Исланду, онда им је живот

нешто тежи, то су углавном рибари, а ако су у Америци онда је то наизглед лакши живот, али живот који човјека у суштини брутално своди на физичку компоненту. Дрога, секс, алкохол, неке врсте музике, неко идеално гледање на спорт, бизнис... све то кад се брутално оголи као што чине ови писци, довешће нас пред закључак да сва та физика, сав тај блуд, глиб, жеља човјекова да постигне посвемашњи успјех у овој хоризонтални, доживљава једну трагичну немоћ из које онда проистиче само једно питање – има ли из тога излаза? А излаз је увијек та метафизика. И зато је XX вијек био трагикомичан, јер је он уствари са том својом физиком, са својим хоризонталним посматрањем свијета и покушајем да се обоготвори шездесетих година ово, седамдесетих година оно, да се направи нека земаљска религија, постигао то да смо ми на крају XX вијека и почетком овог XXI постали тајни тражитељи излаза. И у том смислу сви наши животи постају, ја волим ту ријеч, боготражитељски, постају жеља да се нађе смисао. И заиста је немогуће избрисати гуњицом та питања живота, смрти, љубави, вјере... Ових дана читамо о недавном преминулом Арсену Дедићу. О чему је он пјевао, о љубави, смрти и Богу. На крају крајева, не постоји нешто четврто што би могло имати такву важност. А прије неколико деценија Арсен је био музичар лаких нота и ту његову музику нико не би могао назвати тражењем излаза. Тако да можемо рећи да је XX вијек имао своју лудост, али та је лудост произвела нешто добро – трагање за смислом. Нажалост, људи морају проћи кроз патње и страдања, да би дошли до нечега што је уствари суштинско.

Познато је да сте пријатељ са режисером Емиром Кустурицом. Недавно је у јавности одјекнула информација да би се он могао кандидовати за градоначелника Требиња на наредним локалним изборима. Шта би Требиње добило са Кустурицом на челу?

Као изузетна личност, он је човјек непредвидив, па је тако велики ризик предвиђати за годину дана унапријед шта ће урадити Емир Кустурица. Међутим, ми о томе разговарамо већ дуже вријеме и он је као ја, као ви, као и многи други људи који дођу у овај град, заволио Требиње. Људи заволе ово сунце, климу, положај, архитектуру, неку естетику која јесте мало нарушена, која може и мора да се обнови, али је и сачувана као ријетко гдје. Чињеница је да ми немамо пуно оваквих градића не само у БиХ, већ и у бившој Југославији и јесте изазов стати на чело једног оваквог града. Шта би добило Требиње са Кустурицом на челу? Па управо оно о чему смо малоприје причали, добило би ту отворену онтологију, да читав свијет, који зна за Кустурицу, чује и за једно мало Требиње, и то би био један од највећих добитака. Али и други добици су занимљиви. Његово бављење филмом и умјетношћу је усмјерено на слику и стога је способан да направи слику тог града, односно да га естетски учини бољим. Његове способности у погледу естетике и сликарства су несумњиве, што је доказао филмом. Друга ствар, његово познавање социјалних прилика, од Сјећаш ли се Доли Бел, преко Црне мачке, бијелог мачора, па до Живот је чудо, показују да он познаје тај народ, што је такође битно. И трећи важан моменат, који је на неки начин више посљедица нашег западњаштва, него нашег источњаштва, јесте тај менаџерски дух. Он га је показао градећи те градове који су у великој мјери успјешни грађевински подухвати. Али можда је на крају најважније у овоме о чему разговарамо то што смо поставили као главни циљ – да његово кандидовање не буде посљедица било које партијске активности, него да то буде

узроковано дејством цијелог народа, да то изиђе из главе цијела народа. Да народ каже, свака вама част, партије, показали сте у задњих 20 година шта можете, а ми сад хоћемо себи да изаберемо градоначелника који ће заједно с нама уредити град онако како ми желимо. Вама нико не брани да гласате за овога или онога, али ми предлагемо да гласате за Кустурицу. Шта добијамо са тим ако успијемо? Добијамо једно присилно помирење. Јер за мале народе и за мале земље оволики број партија значи буквално завађање народа. Није нико од нас противник демократије, али није исто када у једној Америци од 350 милиона становника имате три партије од којих су двије велике а трећа безначајна, и када у једном Требињу или једној Зеници имате дванаест партија. То лудило онда улази у куће, завађа породице, уноси немир. Тренутно је стање такво да једна партија узме власт, па запошљава своје, онда дође друга партија па и она запошљава своје, а умјесто напретка стално слушамо међусобна оптуживања. Овдје не би било могућности за такве изговоре, просто би се повукла једна црта, на чело града би дошао један човјек који има ауторитет, који има и умјетнички и менаџерски и свјетски глас. Наравно, ја га сваки дан храбрим, али сам и неко ко му говори какве све опасности и искушења ту постоје. Тако да је рано говорити да ли ће се то десити, али ако се деси било би одлично.

Епархија је враћена у Мостар. У том се граду примијети повратак православља и српске културе у цјелини. Колико се, међутим, тај повратак задржава само на визуелном, површинском нивоу, а колико је стваран?

Када је ријеч о Мостару, осјећам се као они студенти што сваку годину студирају по четири године. Мостар је врло комплексна средина и врло је наивно посезати за оним уобичајеним фразама, попут „Мостар је Босна у малом“, „ако буде у Мостару мира, биће га свуда“... Тај град сам је за себе један свијет, али један сложен, дубок свијет. Нема ништа лакше него рећи да се преко тог моста у неколико корака пређе из једног свијета у други, али то није посве тачно.

А моја носталгија за Мостаром носталгија је за нечим што можда никад није ни постојало. То је мостар Алексе Шантића, Османа Ђикића и других великих људи, умјетника, трговаца, мудраца, великих радника на крају крајева. Мостар је некад био оно на шта Требиње данас личи. Људи воле да

сврате у њега, да попију каву, предахну мало. Увијек се сјетим једног записа Црњанског како је свратио у Мостар пред хотел „Неретва“ и срео се са Алексом Шантићем. Просто се човјек најези пред том носталгијом, али чини се да је ту увијек било тешко, да је ту увијек било неког набоја. Имамо и оне романсиране приче о томе како Алекса остаје неожењен зато што на Бранковац не може доћи жена друге вјере, а сад на Бранковцу скоро да нема ни Срба ни Хрвата. Ствари се обрћу на неки чудан, често необјашњив начин. Али да завршим ову немоћ говора о Мостару тиме што он поред свега остаје лијеп и привлачан. Међутим, ако људи не буду узели ствар у своје руке и ако не почну озбиљно да раде, може се упропастити Мостар, може се све упропастити. Ми живимо у једној средини свакодневно и не видимо како се она урушава. Ја се понекад уплашим како они људи који сједе око Старог моста не виде да то све није баш тако сјајно. С друге стране, Хрвати имају ту тенденцију да говоре о стоном граду, хрватском граду, међутим, и ту се појављује једна немоћ која потврђује да се не може градњом шопинг молова и сличним чиновима дати додатна снага Мостару. Снагу једном граду увијек дају људи. Ако људи не буду људи, ако човјек човјеку не буде човјек, биће много тешко да се извучемо кад је ријеч о Мостару. У сваком случају, некако сам више апсолвирао Требиње и Источну Херцеговину, а у Мостару сам још увијек на првој години факултета и не знам да ли ћу успјети да је положим.

Извор:
Епархија захумско-херцеговачка

ВИДОВДАН У ГРИНЗБАРИ 2015.

ДОСТОЈНИ ЛАЗАРА И МИЛОША...

Понос и дика наше заједнице, деца српске школе и ФГ Авала, одлично извели Видовдански програм код своје цркве Лазарице.

И ове године, обележен је Видовдан у цркви Светога Саве у Гринзбари.

Срби северних крајева Мелбурна су се на сами дан Видовдана, 28. јуна 2015., молитвено окупили у својој цркви, верној копији крушевачке Лазарице, где је после свете литургије служен помен за све оне који су животе своје положили за Веру и Отаџбину.

Ученици српске школе и фолклорне групе „Авала“ су припремили богат културно-уметнички програм, предвођени наставницом Татјаном Георгиевском и кореографа: Јадранке Дивљан и Луке Јеремића.

Посебан аплауз су побрали најмлађи учесници који су успели да песмице науче и рецитију пред својим родитељима и дедама и бабама.

Коло Српских Сестара "Огњена Марија" су припремиле трпезу љубави за све присутне, давши предност учесницима овогодишње Видовданске Академије.

ХВАЛА СЛЕДЕЋИМ УЧЕСНИЦИМА:

Милица Продић: Вера

Тамара Сворцан: Вера наша, вера стара
Ангелина Шиповац, Невена Гуглета и Хелена Грмуша:

Ој Косово, Косово, земљо моја вољена

Милан Грмуша: Србин

Никола Продић: Деда и унук

Наум Георгиевски: Бог да прости

Ивона Варагић: Ја сам Српче мало

Драгана Божић: Урош и Мрњавчевић

Маја Глигоревић: Моле се Богу

Наташа Јевтић: На Газиместану

Тамара Грмуша и Јована Грмуша:

Рањена Србија

Адријана Гуглета: Три добра јунака

Мила Шиповац: Косовски праведници

And in this year, Vidovdan was again marked at our St Sava Church in Greensborough.

The Serbs of the northern suburbs of Melbourne gathered in prayer on Vidovdan, 28 June 2015, to remember those that gave their lives for freedom and justice, preserving their faith and defending their homeland, in our church, a replica of Tzar Lazar's church in Krusevac

The students of our Serbian language school as well as those of the Avala folklor group put together a worthy program, being guided by teacher Tatjana Georgievski and folklor choreographers, Jadranka Divljan and Luka Jeremic.

Special applause went to those aged 5-6 with their dances and recitals, delighting their parents and grandparents and others that came to support them.

Our ladies group, KSS Ognjena Marija prepared the agape meal for all, giving preference to the children and youths that performed on this 624th Vidovdan.

Special THANK YOU to the following:

Milica Prodic: Vera

Tamara Svorcan: Vera nasa, vera stara
Angelina Sipovac, Nevena Gugleta and Helena Grmusa:

Oj Kosovo, Kosovo, zemljo moja voljena

Milan Grmusa: Srbini

Nikola Prodic: Deda i unuk

Naum Georgievski: Bog da prosti

Ivona Varagic: ja sam Srpce malo

Dragana Bozic: Uros i Mrnjavcevic

Maja Gligorevic: Mole se Bogu

Natasa Jevtic: Na Gazimestanu

Tamara Grmusa and Jovana Grmusa:

Ranjena Srbija

Adrijana Gugleta: Tri dobra junaka

Mila Sipovac: Kosovski pravednici

ВИДОВДАНСКА АКАДЕМИЈА

1389

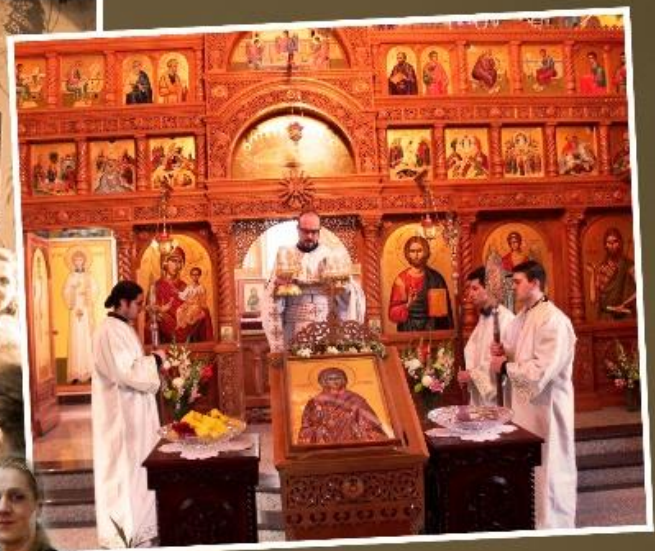
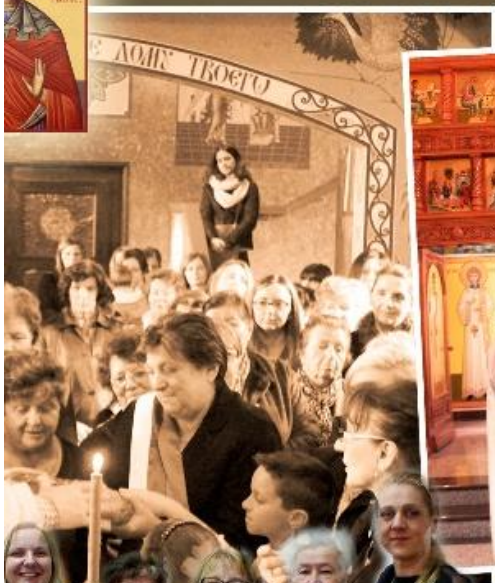
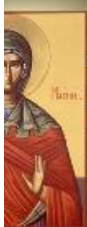
2015

Домаћица славе:
Милка Група

СЛАВА ОГЊЕНА

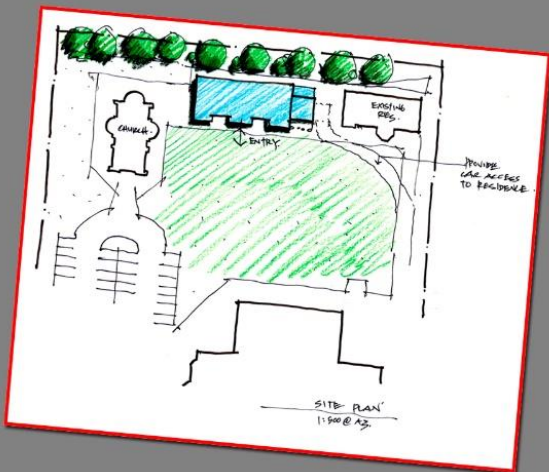
А КЕС
МАРИЈА

Домаћица догодине:
Вула Стефановић

ПРИПРЕМАЈУЋИ БУДУЋЕ

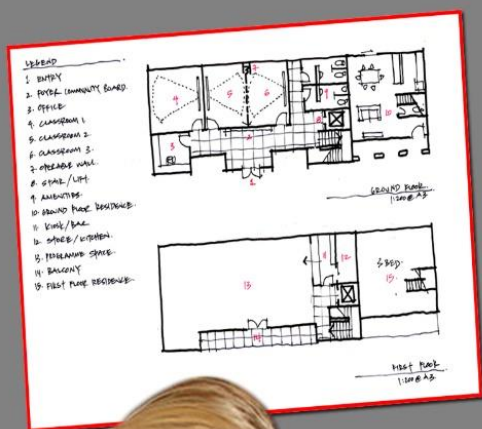
ГЕНЕРАЦИЈЕ

Ново просветно здање
за српску православну
омладину и децу
Гринзваре.

PREPARING FOR FUTURE GENERATIONS

A multi-purpose facility
for the Serbian
Orthodox youth
and children
of Greensborough

**ЦИЉ ОВОГ ПРОЈЕКТА
ДА СА ГРАЂЊОМ НОВОГ И ПОСЕБНОГ
ПРОСВЕТНОГ ЗДАЊА ОЧУВАМО ВЕРУ
ПРАВОСЛАВНУ И ИМЕ СРПСКО У ОВОЈ
ДИВНОЈ И ДАЛЕКОЈ ЗЕМЉИ**

Као што спомену смо у првим страницама овога Светосавника, у току су припреме планова за ново здање на нашем имању, то јест, зграде школе са учионицама и канцеријом, као и трособним станом за новог ђакона и његову породицу који нам ускоро стижу из Србије.

Архитекта Саша Јојић је као узор користио „Двор Књегиње Љубице“ (код Патријаршије у Београду) да би дао здању стил српског градитељства, али гледајући да здање буде украс постојећој цркви и околини.

Ново здање ће се налазити између цркве и парохијског дома уз источну ограду имања (боћарски терени).

Предвиђено је следеће:

- Да се финализује коначан дизајн до 21. октобра разматрајући предлоге чланова заједнице;
- Да се ураде финални планови, геотехнички извештај, са прорачуном грађевинских радова и да се преда Општини на одобрење;
- Са одобрењем скупштине, градња да се започне, са циљем да прва генерација крене на часове почетком 2017. године.

Сваки подухват у нашој заједници је захтевао визију и одлучност оних који су га предводили.

И хвала Богу, успело се.

Замислите како је било давне 1991. године када је црква започета? Средстава скоро нимало, економска криза, али се ипак саградио велелепни храм, на понос свих православних Срба Аустралије.

Зато, немојмо се плашити како ћемо или шта ће нам ово. Будите део овог пројекта, ради себе и својега потомства.

За више информација, обратите се о. Владиславу на 0411 749 516.

**THE AIM OF THIS PROJECT
TO PRESERVE OUR ORTHODOX FAITH AND
SERBIAN HERITAGE IN AUST. BY BUILDING
A PURPOSE BUILT MULTI-FUNCTIONAL
EDUCATIONAL FACILITY**

As mentioned earlier on in this edition of the Svetosavnik, we are well underway with finalising plans for a new building on our church property, namely, school building with classrooms and office, as well as a three-bedroom townhouse for the new deacon and his family from Serbia.

Architect Sasha Jovic used the "Dvor Knjeginje Ljubice" (Belgrade) as his inspiration in designing this new building, to be an example of authentic Serbian design and to compliment the church and surrounds.

This new project will be between the church and current residence, against the eastern boundary (over bocce turf).

The following is planned:

- To finalise the design by 21 October, considering relevant suggestions received from the community;
- To produce final plans, geo-technical reports, engineering reports along with building construction estimates, and to submit to Council;
- With approval of church assembly, begin construction with the aim of having the first generation of school children starting classes in early 2017.

Every project in our community required vision and determination by those who were leading.

And, with God's help, we succeeded.

Imagine what it was like in 1991 when the church was started? Short of funds and a poor economic climate, yet a beautiful church was completed to the joy of all Orthodox Serbs in Australia and beyond.

Thus, do not be afraid and ask how will we do this and do we need it. Be a part of this project, for you and your descendants.

For further information, please call Fr Vladislav on 0411 749 516.

Православна духовност

ДА ЛИ БОГ ИСЦЕЉУЈЕ ДАНАС? (II. део)

Други део чланка „Да ли Бог исцељује данас?“ посвећен је старозаветним описима пророчких исцељења и спасоносној мисији Господа Исуса Христа и чудима исцељења која доносе Јеванђеља и рана историја Цркве.

ИСЦЕЉЕЊЕ У СВЕТОМ ПИСМУ

Када је Бог створио првог човека, он га је створио у потпуности, у коју је било укључено и савршено здравље, које је изгубљено након престапа прародитеља и изгона из рајског врта. Живот људског рода, тако је постао живот у болести и патњи, за које се веровало да ће нестати у Царству будућег века. Међутим, још у Старом Завету, Бог је обећао излечење своме народу. Једно од Божијих имена на старозаветном јеврејском језику је *Рофе* – онај који лечи.

И рече: Ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега, и учиниш шта је право у очима Његовим, и ако пригнеш ухо к заповестима његовим, и сачуваш све уредбе његове, ниједне болести које сам пустио на Мисир, нећу пустити на тебе, јер ја сам Господ Лекар твој (Изл 15. 26).

Стари Завет доноси велики број прича о чудотворном оздрављењу, међутим, једна од најдраматичнијих је она која се

налази у 2.Цар 5, а која говори о чудотворном исцељењу војсковође Немана. Преко ове приче, можемо видети на који начин Бог лечи преко својих изабраника, преко светих пророка. Пророк Јелисеј, односно Елиша како гласи име овог пророка на старојеврејском језику, био је пророк Северног израиљског царства, и одистински наследник свога учитеља, пророка Илије, којег је, чини се и превазишао бројним чудима која је чинио. Једног дана, након што је чуо за овог пророка, до њега је дошао сиријски војсковођа који је боловао од губе:¹

И дође Нааман са коњима својим и са кочијама својим, и стаде на улаз у кућу Елишину. И посла му Елиша гласника, говорећи: Иди опери се седам пута у Јордану, и вратиће се месо твоје и очистићеш се. Али наљути се Нааман и оде и рече: Гле, рекох: Сигурно ће доћи код мене, и стати, и позвати име Господа Бога свога, и махнути руком својом преко места, и уклонити губу. Зар нису Амана и Фарпар, реке Дамаска, боље од вода Израиља? Зар се не могу у њима опрати и очистити? И окрену се и оде у бесу. И приђоше слуге његове и говораше са њим, и рекоше: Оче мој, да ти је пророк рекао да учиниш нешто велико, зар не би учинио? Колико пре онда, када ти је рекао: Оperi се и очисти се? Тада оде, и погружи се у Јордан седам пута, по речима човека Божјег, и поврати се месо његово као месо малог детета и очисти се. И врати се човеку Божјем, он и сва свита његова, и дође, и стаде пред њега, и рече: Гле, сада знам да нема Бога на свету, него у Израиљу, и сада, узми, преклињем те, поклон од слуге свога.

¹ Лични ауторизовани превод поменутог старозаветног текста са старојеврејског језика које је објављено књизи: **Небојша Тумара, Лепра, болест, религија и метафора, Београд: Службени гласник, 2013.**

Али он рече: Док је Господ жив, пред којим стојим, ништа нећу узети. И он наваљиваше на њега да узме, али он одби. И рече Нааман: Ако нећеш, подај, преклињем те, служи своме, товар земље колико две мазге могу понети, јер неће више принети слуга твој паљенице и жртве другим боговима осим Господу. У овој ствари нека опрости Господ служи твоме: Када дође господар мој у храм бога Римона, да се поклоним тамо, и ослони се на руку моју, и ја се поклоним у храму Римоновом, када се поклоним у храму Римоновом, нека опрости Господ служи своме у овој ствари. И рече му: Иди с миром. И он оде од њега, и превали нешто пута.

И рече Гехазу, слуга Елише, човека Божјег: Гле, поштедео је господар мој овог Наамана Арамејца, и није узео из руке његове шта је донео. Да је жив Господ, потрчаћу за њим и узећу нешто од њега. И пође Гехазу за Нааманом, и виде Нааман да неко трчи за њим, и он скоочи са кочије да га сретне и рече: Да ли је све у реду? А он рече: Све је у реду. Господар мој посла ме да кажем: Гле, овог трена дошла су код мене два момка из горе Ефремове, од синова пророчких, дај им, молим те, таланат сребра, и две хаљине за преобуку. И рече Нааман: У сваком случају, узми два таланта. И натера га, и узме два таланта сребра у две вреће, са две хаљине за преобуку, и даде их двојици слуга својих, да носе пред њим. И када је дошао до утврђења, узме из њихових руку и стави у кућу, и отпусти људе, и они одоше. И он уђе, и стаде пред господара свог, и рече му Елиша: Одакле Гехазу? А он рече: Није ишао слуга твој нигде. А он му рече: Зар срце моје није било са тобом, када окрену човек кочију своју да те сретне? Да ли је време да се узима новац, и узимају одела, маслињаци, виногради, овце и говеда, слуге и слушкиње? Нека губа Нааманова прионе на тебе, и на семе твоје заувек. И изађе од њега губав, бео као снег.

Сиријски војсковођа, након што је излечен од губе у рекама Јордана, исповеда да нема Бога осим Бога Израилџа. Излечење од болести, код Наамана довело је до спознаје, те не

треба да изненади да су каснији црквени тумачи, у спасоносном дејству реке Јордан, препознали најаву обреда крштења који представља како просвећење, спознаје да нема Бога осим Бога којег исповеда Израилџ, тако и очишћење, у овом случају од сваке физичке болести које све заједно дефинише болест губе.

Даље, у Књизи пророка Исаије 38 глава, налазимо како се цар Језекија разболео и како је након што се молио Богу оздравио:

У то време, разболе се Језекија на смрт, и дође к њему пророк Исаија син Амосов и рече му: овако вели Господ: Нареди за кућу своју, јер ћеш умрети и нећеш остати жив. А Језекија се окрете лицем к зиду, и помоли се Господу, и рече: Ох, Господе, опомени се да сам једнако ходио пред тобом верно, и са целим срцем, и творио шта је теби угодно. И плака Језекија веома. Тада дође реч Господња Исаији говорећи: Иди и реци Језекији: овако вели Господ Бог Давида оца твојега: чуо сам молитву твоју, и видео сам сузе твоје, ево додаћу ти веку петнаест година.

Јевреји Исусовог времена, веровали су да ће доласком Месије, настати ново доба, Царство Божије на земљи, које ће подразумевати и наново успостављање здравља. Када је Господ дошао, показало се да је Царство дошло, да је оно међу нама, и да га је потребно посматрати као стварност која је сада паралелна са нашом али на духовној равни изнад наше. Царство Божије ће се савршено пројавити другим Христовим доласком, када ћемо сви ми васкрснути и задобити нова тела која неће бити пропадљива и која неће на себи носити знаке болести. Док се то не догоди,

могуће је искусити предукус Царства Божијег. Ово есхатолошко пројављивање пре есхатолошког краја, евидентно је у искуству чудотворног исцељења, где се преко Божије милости и вере оног ко се исцељује, исцељење дешава.

Иако је Господ дошао на свет, пре свега да би лечио духовне болести људи, Он је без устезања, лечио и физичке болести свих оних који су Га за то молили. Господ према болестима није остао равнодушан. Више од тога, он нам је показао да су болести непожељне, и подучио нас је како је потребно да се према болести понашамо. Господ Исус Христос је на два места себе назвао доктором, употребивши значење ове речи за духовно и телесно излечење. Када су га његови противници напали да се дружи са царинцима, скупљачима пореза и другим грешницима, Он им је одговорио да нису здрави они који требају лекара, него болесни: *Ја нисам дошао да позovem праведне, него грешнике* (Мк 2. 17). Даље, када је Исус одржао своју прву проповед у граду из ког је потекао, Назарету, обратио се гомили, читајући њихове мисли: *Свакако ћете ми рећи ову причу: Лекару, излечи се сам, што чусмо да је било у Капернауму, учини и овде на својој постојбини* (Лк 4. 23).

Излечења која је Господ вршио за време своје мисије, представљају њен централни део. Гомила која је ишла за Господом, видела је у њему пре свега исцелитеља, који је био у стању да исцели њихове физичке немоћи. Сви јеванђелисти управо представљају Исуса као онога који лечи, доносећи приче излечења, које чине 25% прича

свих Јеванђеља. Господ лечи својом речју, додиром, понекад плувачком или блатом. Он је лечио следе, као слепца у Витсаиди (Мк 8. 22), или оног поред града Јерихона (Мк 10. 46-52 и паралелна места) или пак два слепа човека у Галилеји (Мат 9. 27-31). Јеванђеље по Јовану доноси да је излечио слепог човека од рођења, помешавши блато и плувачку, и премазавши очи слепом, којем је потом наредио да се опере у бањи Силоамској (Јн 9. 1-12). Господ је лечио губаве и оне који су били одузети. Исцелио је жену која је имала истицање крви, пре него што је васкрсао Јаирову кћи. Исцелио је ташту свога ученика Симона Петра, жену која је имала духа немоћи осамнаест година, која беше згрчена и није се могла усправити, човека који је имао водену болест, или оног који је имао одузету руку. Код Декапоља, излечио је глувонема човека: *Ставивши прсте своје на очи његове, и плунувши, дотаче се језика његова, и погледавши на небо рече: Ефата, што значи: Отвори се* (Мк 7. 32-35). Исус је излечио слугу односно сина римског капетана итд. Сва ова излечења указују на Господа као на дугоочекиваног Месију, који ће, као што прориче пророк Исаија, а којег цитира и јеванђелиста Матеј на себе узети наше болести (Мт 8. 16-17; Ис 53. 5).

У Палестини, у време историјског деловања Господа Исуса Христа, постојали су лекари, као што се може закључити из приче о жени којој је истицала крв, која је навела да је и сама безуспешно била код многих лекара (Мк 5, 26). За разлику од тих лекара, који су

обично лечили за новац, у свести људи Палестине оног доба, Исусова излечења била су чудесна. Он није био лекар по позиву, као што је то био јеванђелиста Лука. Потребно је нагласити да је Исус лечио све оне које би довели пред Њега, без изузетка. Он није излечио једног или два човека, него све који су излечење тражили, што је засигурно имало великог утицаја на обичан свет по селима и градовима Палестине. Такође, излечења која је вршио Господ, нису била само физичке природе, она су трансформисала само биће болесног, преображавајући га физички, емоционално, друштвено и духовно.

Исусов додир, није само лечио болесна тела. Његов додир, руши је баријере изолације у којима су живели болесни, што је био знак његове самилости и солидарности са онима који пате. Најбољи пример за ово представљају губавци, које је болест потпуно деформисала, и који су живели по пећинама и гробљима, будући нечисти по левитском закону. Свако ко би по левитском закону додирнуо губавца, био би и сам нечист. Исус управо супротно нормама и верским прописима, додирује губавца, и изводи га из беде и изолације. У оно време, губа је била болест која је подразумевала читав број друштвено негативних метафора и симбола, нешто слично болести коју данас изазива вирус ХИВ-а. Исус руши зидове отуђења и вишевековних предрасуда, једним спасоносним додиром, стављајући руке на све оне којима су људски додир и људска близина били ускраћени.

Међутим, болесници нису били само пасивни објекти у процесу излечења. Оно што се од њих тражило, била је њихова вера. Ова вера је подразумевала чврсто уверење да Бог може да излечи. У причама о излечењу, Господ хвали веру оних који су дошли да буду

излечени. Са друге стране, недостатак вере ограничио је Исусове исцелитељске моћи у његовом родном граду – Назарету: *И не учини онде чудеса многа због неверја њихова* (Мт 13. 58).

Исцелења која је вршио Господ, подржале су његову тврдњу да је Он обећани Месија. Када је Јован Крститељ био у тамници, послао своја два ученика да питају Господа, да ли је Он Онај који ће доћи. Исус је на то одговорио: *Идите и кажите Јовану шта видесте и чуисте: слепи прогледају, хроми ходе, губави се чисте, глухи чују, мртви устају, сиромашнима се проповеда јеванђеље* (Лк 7. 22).

Видели смо да је Господ Исус Христос у својој мисији, проповедао јеванђеље о Царству, исцељујући сваку болку и сваку болест у народу. Такође, налазимо даље да је Он позвао својих дванаест ученика и дао им власт говорећи: *Болесне исцељујте, губаве чистите, мртве дижите, демоне изгоните, забадава сте добили, забадава и дајте* (Мт 9. 35-10. 8). Затим, Господ шаље седамдесеторицу ученика, говорећи им такође, да исцељују болеснике (Лк 10. 1-20). Више од овога Он шаље своје ученике са речима: *Идите дакле и научите све народе крстећи их у име Оца, Сина и Светога Духа. Учећи их да држе све што сам вам заповедио...* (Мт 28. 19-20). *А знаци којима верују биће ови (између осталог), на болесне полагаће руке и оздрављаће* (Мк 16. 18). *Свако ко верује у Господа, моћи ће да чини дела која је и он чинио* (Јн 14. 12), другим речима од Господа, преко дванаест односно седамдесет ученика, моћ исцелења дошла је и до нас. Свако ко поседује веру у Господа Исуса Христа, може да исцељује, на исти начин како је то чинио Он или како су то чинили Његови ученици.

Ѓакон др Небојша Тумара

ВЕЧАН СПОМЕН...

Упокојио се у Господу

+ДОБРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ (1923-2015)

(један од оснивача црквене општине Св Сава)

Доброслав Ђорђевић, на послу и многимима је био познат као Џорџ а његовим пријатељима и ужим познаницима њега су звали Добри. Његов отац Симеон и мајка Санда имали су шестеро деце. И на тај судбоносни дан Доброслав је рођен 14. септембра 1923. године у селу Дуга Лука недалеко од Врањске Бање. У то доба живот у Србији је био врло тежак и мукортпан, не само да су се борили и бранили од 500-годишњих остатака отоманске империје него и бугарских комита. Симеон жељан да му син изучи неки занат спремио је Доброслава као четрнаесто годишњег дечака да изучи хотелски занат у Костић хотелу у Лесковцу.

Плавокоси и плавих очију, Доброслав је са великом жељом и страхом отишао по први пут у град да се суочи са његовом

будућношћу. Европа се суочавала са катаклизмичким догађајима и кришом Хитлер је припремао рат противу целог света. Доброслав страхујући да се не врати назад у село прихватио је учење и рад у хотелу са великим еланом и жељом да успе. После пада Београда и српске издаје „боље је рат него пакт“, Србија је поново пала у крваве бездане и ратовање. И није прошло дуго када су њега Немци ухапсили као седамнаесто годишњег дечака и спровели га у заробљеништво на рад у Немачку.

Као младић невеликог раста ставише га да диже и поставља шине на железници. Увек је причао: „Оно зима, и мени руке пријенуше за оно железно и ја сам мислио, бре то се неради тако у мојој држави.“ Та узрека је остала са њима цео живот. Многи ће се сетити те узреке када нешто раде а не иде добро.

И он ти побегне и након неко време њега ухватише поново у Минхену и ставише га да ради са женама у фабрици хране. Он рече „Ту сам онда одахнуо видећи сијасет жена са свих страна Европе.“ Доброслав се онда удомаћио у Минхену и са великом несташницом хране он одлучи да шверцује полако са махорком Русима и Французима које су већ биле фабрике крцате са њима. Махорка и цигарете су биле успешне за кријумчарење јер се могло за једну цигарету разменити за парче хлеба. Али ако те нацисти ухвате да тргујеш нацрно зна ти се:

„Стрељање или тежак присилни рад.“ Доброслав је ту упознао Маргарету и они су се венчали и ту у Минхену су добили две кћерке, Веру и Добринку. Такође је у ропству упознао све своје будуће пријатеље и кумове. По завршетку рата он и Маргарета са децом су одлучили након много негативних гласина да дођу у Аустралију. Са бродом су стигли 29. јула 1950. године у Мелбурн а одатле у камп Бонегила. Након некога времена Дорбослав је морао да иде за Мелбурн на рад код железнице, остављајући Маргарету са децом у Бонегили. Радећи за малу плату на железници морао је да одвоји половину плате за храну и стан у Бонегили. То су били тешки први дани у новој изабраној земљи. Након неког времена успева да доведе жену и децу у Мелбурн и са својим кумовима Радмилом и Катарином Живковић купују кућу у Smith Street, Williamstown. Мало по мало радио је и у разним железничким ресторанима у Мелбурну. Једнога дана Доброслав је марљиво радио на Спенсер улици и човек Аустралијанац му приђе после јела и упита: „Да ли ви познајете Симеона Ђорђевића из Дуге Луке у Србији?“ Доброслав му одговори: „Па то је био мој отац.“ Аустралијанац му одговори: „Он ми је спасио живот за време рата.“ Доброслав није ни знао да је то био неки менаџер на Железници. После тога разговора Доброслав доби посао као сторман да издаје храну и освежења за целу железницу и ту је остао да ради цео свој радни век.

Као и сви новодошли у ову земљу брзо се почесе кућити и својој породици је направио кућу У њу се уселио са великом радошћу. Као и обицно сви ти српски дошљаци овде ипак су осећали недостатак

верских обележја на овом континенту. Тако да се скупило први пут око стотинак добрих српских домаћина и на томе састанку основали су прву црквено-школску општину Св. Сава у Мелбурну.

Као такав не само што је био први оснивачки члан цркве Св. Саве, већ је доприносио својим радом и финансијама да се гради нова црква Св. Георгија у Ст. Албансу. Али ипак цео свој живот је остао да буде веран својој цркви Св. Сава која се касније преместила у Гринзбороу.

Доброслав поуда своје ћерке и од тога порода је добио 19 унучади и праунучади. Каква радост и весеље. Увек је био смирен, весео и насмејан. Ако нешто није било у реду увек би одговорио: „Па тако се не ради у моју државу!“ Волео је да седне са унучадима и праунучадима разговарајући преко партије таблица. Дорбослав је увек био лепо обучен и срећен. Нивеа крема и лимун сваки дан су били присутни на његово младалачко лице без бора и свиленој коси. И тако путујући кроз лепи живот доживео је дубоку и величанствену старост.

И у последњим моментима овоземаљског живота Доброслава је окруживала цела породица са скоро 30 чланова који су били покрај болесничког кревета. Свих их је видео и осетио и када је задњи издисај исчезлао најмилији су били присутни.

Доброслав Ђорђевић је испустио своју племениту душу 4. јула 2015. Опело је служено у цркви Светога Саве у Гринзбари, а сахрана на старом гробљу у Фуцкрају.

**Последње слово саставио:
Алекс Шиповац**

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 7. ЈУНА 2015. ДО 21. СЕПТЕМБРА 2015.

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Наташа	€100	Винка Ђукић	50	Гордана	
Пор. Челебић		Ненад Глигоревић	10	Станимировић	20
(за +Јована)	100	Мара Глигоревић	20	Анастасија, Дејан и	
В Ђукојић	10	Обрад Глигоревић	20	Кристијан Ђ.	1,000
В и З Богуновић	50	Дајана		Славен и Зоран	
Милош и Марко		Радовановић	20	Скочајић	20
Јовановић	50	Бождар Живак	20	Влајко и Домка	
Пор. Буцало		Вуле и Златица		Ђеранић	50
(за +Видосаву)	100	Богуновић	50	Петар и Нађа	
За покој душе		Синиша и Јасмина		Вукотић	200
+Веле Будеша	50	Јокановић	50		

ВИДОВДАН 2015.

Милован		Саша Богуновић	50	Слободан и Весна	
Михајловић	20	Предраг и Слобод-		Јевтић	20
Вилко Цвијетић	20	анка Глигоревић	20	Стефан и Филип	
Евица Пантић	20	В и З Богуновић	50	Цвјетковић	10
Рајко и Андреј		Татјана Зекановић	10	Љубица Зубић	20
Анђић	100	Маша Т	90	В Ђурчић	20
Ненад Глигоревић	10	Ђорђе Белић	20	Пор. Андрић	
Мара Глигоревић	10	Тамара Вујичић	20	(за +Љубицу)	50
Ђуро и Лепа		Софија Вујичић	20	Нада, Госпава и	
Ченаџија	20	Љубица Вујичић	10	Вида Караћ	60

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Владимир и Светл.		Светлана Савић-		<i>Дар на крштењу:</i>	
Мишковић	200	Михајловић	50	Андреј	
Цвијета Глоговац	20	Породица Р.	50	Драгутиновић	1,085
Милан и Недељка		Пор. Букарица	25	Боро и Љиљана	
Митровић	50	Весна Бошњак	200	Андрић	350
В и З Богуновић	50	Милорад и Драгица		Данијела Живак	20
Радован Дамјанац	50	Личинар	50	Дарко и Ана Ђурић	50
Вера и Добринка		Личинар Горан,		Ања Балтић	50
(за +Доброслава)	100	Николина, Стефан		Пор. Буцало	
Дамир и Марија		и Александар	50	(за + Видосаву)	100
Јованов	50	Јово Живак	20	Споменка Кајтаз	20
Марко и Милош		Зор Милисављевић	20	Предраг	
Јовановић	20	Ненад Глигоревић	10	Глигоревић	10
Пор. Вучковић	20	Мара Глигоревић	10	Слободанка	
Млад. Зекановић	10	Обрад Глигоревић	10	Глигоревић	10
Данијела Божић	10	Дајана Глигоревић	10	Љубица Зубић	20
Пор. Буцало		Миленко, Милан и		Раденко Суботић	50
(за здравље деце)	50	Славица Удовичић	50	Маја Пејовић	50

СЛАВА КСС „ОГЊЕНА МАРИЈА“ 2015.

<i>Домаћица славе:</i>		Славко и Мартина		КСС Мај. Јевросима	
Милка Грмуша	300	Грмуша	100	(Brunswick)	100
Мирослав и Сузана		Жарко и Невенка		Бранка Лукић	50
Грмуша	100	Грмуша	100	Желка Попић	30
Мирко и Анђелка		Иван и Славица		Живана Јовановић	50
Грмуша	150	Милићевић	100	Радомирка Гашић	20

СЛАВА КСС „ОГЊЕНА МАРИЈА“ 2015. (наставак)

Евица Пантић	10	Евица Трифић	20	Радоје Ђурђевић	20
Драган Пиргић	20	Ђуро и Лепа Чен.	20	Мирјана Николић	20
Никола и Нада		Пор. Ковачевић	40	Биљана Дувњак	10
Вујанић	25	Смиља Берић	50	Бранислав Љиљак	50
Радос. Стефановић	20	Станко	20	Gina Tawfil	50
Лука и Јованка Н.	20	Млад. Младеновић	20	Диана Булатовић	50
Марија Вујић	20	Никола Бараћ	20	Никола Ђукић	50
Бранко и Дара		Бели Ђурковић	50	Јово Драгић	50
Лукић	20	Стево Ромић	40	Драган Бјелановић	50
Раде Вујичић	50	Радован Дамјанац	50	Божидар Живак	50
Слоб. Глигоревић	10	Раде Вигњевић	20	Мићо Касемовић	50
Пор. Рашовић	20	Џвијетин Јевтић	20	Стојанка Сворцан	20
Кристијан Поповић	20	Милица Пољак	20	Мира	10
Александра Вујо.	25	КСС Мај. Ангелина		Катарина	10
Јел. Момчиловић	25	(Манастир Илајн)	100	Мара	10
Рако Кравић	50	Неђо Клибарда	20	Милка	10
Јелена Аперлић	30	Рајко Глигоревић	50	Јездимир	10
Нада	10	Тихомир и Свјетл.		Мате	20
Боса и Љубица	20	Глигоревић	50	Нада	10
Бошко Ђорђевић	20	Слобо Пауновић	20	Драган Ивошевић	10
Станиша Јовановић	20	Драган и Душица		Златица	10
Мићо Кулинчевић	20	Савић	50	Вековић	10
Андрић	10	Кристијан Симић	30	Вера	10
Марко Бањанин	20	Видан и Мира Тод.	50	Милош и Анка	20
Марија Трибић	10	Љубица Зубић	15	Пор. Ђермановић	40
Марко и Милева		Рада Ранковић	20	Пор. Продић	30
Зечевић	20	Рада Тимотић	20	Новка	20
Драган и Светлана		Анђа Ковачић	20	Милован	
Баглава	50	Ружица Зубић	20	Михајловић	50
Стојанка Божих	20	Марко Јовановић	50	Душан Тешић	50

Хвала свима који улепшаше славу нашег Кола Српских Сестара.

РЕДОВНИХ НЕДЕЉА И ПРАЗНИКА

Нада Караћ	50	Оливија и Лука		Илија и Косана	
Раденко Суботић	50	Вукоман	100	Мијатовић	50
Мирко и Тања		Миладин Живковић	20	Бранко Панић	100
Милинковић	50	Пор. Драгић	30	Ненад и Мара	
Драгиња Кешић	20	Џвијета Глоговац	50	Глигоревић	20
Милан и Маргарита		Пор. Буцало	50	Обрад и Дајана	
Ђорђевић	100	Радомир, Андрија и		Глигоревић	20
Весна и Душан		Мира Глигоревић	30	Милка Ковачевић	20
Бошњак	50	Драгиња Јованов	20	Породица Р.	50
Лидија Симић	60	Живко Кожул	20	Душан и Весна	
Ђорђе Шиповац		Душан и Гослава		Бошњак	50
(за Пребиловце)	500	Магазин	50	Пор. Букарица	50
Милован		Зора Живак	20	Младен и Милана	
Михајловић	20	В и З Богуновић	50	Готовац	200
Александра		Добрила		Наташа, Петар и	
Суботић	100	Џвјетковић	100	Нађа Вукотић	200
Катица Зукић	100	Радован Марић	20	Самојко Мирковић	50
Марица Дачић	20	Ковиљка Марић	20	Слободан и Весна	
Милан Блажановић	50	Биљана Марић	20	Вучковић	10
Драган Ђеран	20	Драгана Марић	20	Невена Спасовски	20
Александра		Бојана Марић	20	Мери Мајер	20
Суботић	50	Славица Вучетић	20	Пор. Вујиновић	50

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Пор. Новаковић	100	Пор. Букарица	25	Jensen Funerals	330
Драган Пиргић	20	Марко Бањанин	30	Јово Куљанин	50
Војна Триван	20	Дарко и Ана Ђурић	20	Живко Кожул	20
Ђорђе Белић	10	Радован Дамјанац	20	Петар и Милица	
Џвијета Глоговац	100	Џвијета Глоговац	50	Козлина (NSW)	30

И овога пута се захваљујемо свим приложницима и дародавцима који омогућавају да се Светосавник уређује, штампа и шаље свима вама.

ЗАХВАЉУЈЕМО СЕ СЛЕДЕЋИМ ТРУДБЕНИЦИМА

Током месеца августа, Самојко Мирковић, Милован Михајловић и Радован Дамјанац су провели неколико дана припремајући и уграђујући заштитне жице око вањских мотора за систем хлађења у малој сали. Уједно су сервисирали шпорете и рерне у великој сали.

Половином септембра, Мирко Грмуша и Радован Дамјанац, са још двојицом радника, завршили су радове на малој сали са alucabond материјалом.

ИЗАБРАН НОВИ ЦРКВЕНИ ОДБОР ЗА 2015/2016.

На редовној годишњој скупштини, која је одржана у недељу, 19. јула, 2015. изабран је следећи црквени одбор:

Свештеник:

о. Владислав Шиповац

Председник: Јово Драгић**Подпредседник:**

Неђо Килибарда

Секретар:

о. Владислав Шиповац

Благајник: Самојко Мирковић**Књиговођа:** Влајко Бошњак**Тутори:** Милован Михајловић

Божидар Живак

Грађевински одбор:

Вуле Богуновић

Радослав Стефановић

Рад у бару: Радован Марић**Економ:** Милан Блажановић**Вођа фолклора:** Марушка Батаковић**Издавање сала:** Вула Стефановић**Одржавање сала:** Радован Дамјанац**Надзорни одбор:**

Данијел Радосављевић, Момчило Глоговац, Јово Живак

(и заменици: Илија Мијатовић и Никола Бараћ)

ВАЖНЕ ОДЛУКЕ ПОНЕСЕНЕ НА СКУПШТИНАМА 2015. ГОДИНЕ

Ванредна скупштина ЦО „Св Сава“ је одржана у недељу 21. јуна 2015. године са тачкама дневног реда које су се тицале:

- Усвајање нових (једнообразних) Правила Црквене Општине
- Усвајање локалних уредби (које се тичу наше заједнице)

Велику захвалност дугујемо адвокату, **г. Страхињи Пајићу** који је непристрасно и професионално објашњавао све релевантне тачке нових Правила и предложених локалних уредби.

Већином гласова присутних, усвојена су нова Правила.

Следеће тачке су прихваћене и ушле су у Локалним Уредбама:

- Уводна уредба, која се захваљује оснивачима Црквене Општине и која описује пут од Мелбурна, Калтона до Гринзбаре;
- Обавезе чланова Црквене Општине и примање истих;
- Додате су тачке поводом вођења скупштина Црквене Општине;
- Место председника продужено на максималних пет (5) година;
- Задржан је добар део старог trust deed-a које се тиче повереника имовине Црквене Општине;
- Донесена одлука да непредвиђени издаци преко \$20,000 требају да имају одобрење скупштине;
- Црквени одбор је обавезан да има грађевински одбор, као и књиговођу и два заменика надзорног одбора, који се бирају на скупштини;
- Да се финансијски књиег ЦО морају прегледати у датом року (од 28 дана) од краја сваког тромесечја, и;
- Да се оформи Суд Часте, које ће сачињавати свештеник, председник и председник надзорног одбора.

Редовна годишња скупштина ЦО „Св Сава“ је одржана у недељу 19. јула 2015. године, и главне одлуке које су донесене су:

- Изабрани делегат (Мирко Добријевић) и заменик (Радослав Стефановић) за Сабор Митрополије;
- Изгласано скидање старих повереника који нису више чланови Црквене Општине и потврђени раније изабрани, као и један нови повереник. Тренутни повереници су следеће особе: Раде Оклобција, Никола Вујанић, Момчило Глоговац, Мирко Добријевић, Видоје Обрадовић, Влајко Бошњак и Родољуб Буцало;
- Да се обезбеди стан за новог ђакона коју ускоро стиже из Србије и за његову породицу;
- Да се заврше планови и потребне дозволе за градњу нове зграде школе и канцеларије, и другог стана за ђакона;
- Да се замене клизаве степеница испред цркве;
- Да се заврше радови на унутрашњост мале сале, и да се тек онда почну вањски радови;
- Изабран нови црквени одбор за 2015/2016.

ПРАВИЛА
ЗА ПАРОХИЈЕ И ЊИХОВЕ ЦРКВЕНЕ ОПШТИНЕ
МИТРОПОЛИЈЕ АУСТРАЛИЈСКО-НОВОЗЕЛАНДСКЕ
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

ПРАВИЛО 1   ИМЕ _____
Или паролу је: _____

3. ИМЕ ЦРКВЕНЕ ОПШТИНЕ ЈЕ: _____

ПРАВИЛО 2   УПРЕДНЕ (У) _____

1. Уредбе парохије и њене црквене општине је црквено-економски и црквено-административни.

2. Црквено-духовна, црквено-дисциплинска и црквено-судска власт, према канонима и уредбама Српске Православне Цркве, укључујући правила Митрополије, ту власт Митрополит врши преко својих црквено-економских председника и органа.

3. Црквено-економске управне власти Митрополије, аустралиско-новозеландске Српске Православне Цркве (у даљем тексту "Митрополије") су:

- Митрополит;
- Црквени суд Митрополије;
- Архиепископ-елект и

Flawless Events

LINEN & ACCESSORIES HIRE

- Add style & elegance to your party
- We cater for all your events: birthdays, christenings, engagements, weddings, conferences or house parties

Call Jovana on 0433 152 873 for an obligation free quote

МАЛТЕРИСАЊЕ

Rendering & Solid
Plastering
Mortar or Acrylic
Primer or Clear
Sealer
Texture & Graffiato
Modern &
Traditional Colours

Недељко Божиф
0402 909 182

ПОПРАВЉАМ МАШИНЕ ЗА КОШЕЊЕ ТРАВЕ

4-тактне / 2-тактне
Wipper Snipper
Brushcutters
Продајем половне
косачице
Марко Зечевић
9455 1015

PLUMBER

KITCHEN, BATHROOM &
LAUNDRY RENOVATIONS
GENERAL PLUMBING
MAINTENANCE SPECIALIST
SPLIT SYSTEM AIRCONDITIONING
INSTALLATION
EMERGENCY SERVICES

CALL MILAN ON 0421 932 083

Licensed Plumber

Paling Fences Picket Fences & Gates

Раденко Суботић
9436 4073 & 0402 216 821

La Cantina Catering

Exclusive Catering For all Occasions

Weddings, Engagements, Birthdays, Funerals

ABN: 57 090 760 900

Contact Chris: 0425 772 976
Elizabeth 9467 7034
Paul: 0420 665 772
Email: lacantina@bigpond.com

Hall's
Funeral Services

15 Station St. Diamond Creek

Назовите Памелу
9434 7036 & 0419 533 104

За оверу ваших докумената
У Аустралији и даље, обратите
се за БЕСПЛАТНУ УСЛУГУ
регистрованом мировном судији
(Justice of Peace)

Нино Стојановић
0422 606 880 & (03) 9437 6070

Jensen Funerals

TRADITIONAL SERBIAN ORTHODOX FUNERALS

*Ми разумемо ваше потребе
и познајемо српске обичаје*

Cnr Bruce & Mary Srs, Preston - Cnr Arthur St. & Victoria Cres St. Albans
Phone: (03) 9480 1477

WE SERVE ALL SUBURBS IN MELBOURNE

SET Travel

ВАША ПУТНИЧКА АГЕНЦИЈА

Позовите нас за најповољније:

- ✦ Авио карте
- ✦ Пакет аранжмане
- ✦ Путничко осигурање

 03 9663 6630

СА ВАМА ПРЕКО 20 ГОДИНА

**МАЈСТОР ЗА СВЕ ВРСТЕ
БЕТОНСКИХ РАДОВА**

Вуле Богуновић

Тел: (03) 9434 5190

Моб: 0408 365 214

THE ONLY SERBIAN NEWSPAPER IN AUSTRALIA PRINTED IN SERBIAN CYRILLIC SCRIPT

СРПСКИ ГЛАС

ЈЕДИНЕ СРПСКЕ НОВИНЕ НА ЋИРИЛИЧНОМ ПИСМУ У АУСТРАЛИЈИ

122 Snell Grove, Oak Park VIC 3046, Australia / Ph: (03) 9306 4100 / Mob: 0401 818 663 / Web: srpskiglas.com.au

ВЛАДИКА ИРИНЕЈ СА ВЕРНИЦИМА И КСС: НЕДЕЉА, 6. СЕПТЕМБАР 2015.